

DOHOVOR
O PRÁVOMOCI A O UZNÁVANÍ
A VÝKONE ROZSUDKOV
V OBČIANSKYCH A OBCHODNÝCH VECIACH

PREAMBULA

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY TOHTO DOHOVORU,

ODHODLANÉ posilňovať na svojom území právnu ochranu osôb, ktoré na ňom sídlia,

BERÚC DO ÚVAHY, že na tento účel je potrebné určiť medzinárodnú právomoc súdov, uľahčiť uznávanie a zaviesť účinný postup na zabezpečenie výkonu rozsudkov, verejných listín a súdnych zmierov,

UVEDOMUJÚC si väzby medzi nimi, ktoré boli v hospodárskej oblasti potvrdené dohodami o voľnom obchode uzatvorenými medzi Európskym spoločenstvom a niektorými členskými štátmi Európskeho združenia voľného obchodu,

SO ZRETEĽOM NA:

- Bruselský dohovor z 27. septembra 1968 o právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach v znení prístupových dohovorov o pristúpení uzatvorených v rámci postupného rozširovania Európskej únie;
- Lugánsky dohovor zo 16. septembra 1988 o právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ktorým sa rozširuje pôsobnosť pravidiel obsiahnutých v Bruselskom dohovore z roku 1968 na niektoré členské štáty Európskeho združenia voľného obchodu;
- Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ktorým sa nahradil uvedený Bruselský dohovor;
- Dohodu medzi Európskym spoločenstvom a Dánskym kráľovstvom o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, podpísanú v Bruseli 19. októbra 2005;

PRESVEDČENÉ, že rozšírením uplatňovania zásad ustanovených v nariadení (ES) č. 44/2001 na zmluvné strany tohto dokumentu sa posilní právna a hospodárska spolupráca,

ŽELAJÚC SI zabezpečiť čo najjednoduchší výklad tohto právneho nástroja,

ROZHODLI SA v tomto duchu uzavrieť tento dohovor a

DOHODLI SA TAKTO:

HLAVA I

PREDMET ÚPRAVY

ČLÁNOK 1

1. Tento dohovor sa uplatní v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Neuplatní sa najmä na daňové, colné alebo správne veci.
2. Dohovor sa neuplatní na:
 - a) osobný stav a právnu spôsobilosť fyzických osôb, majetkové práva vyplývajúce z manželského zväzku, dedenia zo závetu alebo zo zákona;
 - b) konkurz, konania týkajúce sa likvidácie platobne neschopných obchodných spoločností alebo iných právnických osôb, súdne dohody, vyrovnania a podobné konania;
 - c) sociálne zabezpečenie;
 - d) rozhodcovské konanie.
3. V tomto dohovore sa pojmom „štát viazaný týmto dohovorom“ označuje každý štát, ktorý je zmluvnou stranou tohto dohovoru alebo členským štátom Európskeho spoločenstva. Môže tiež označovať Európske spoločenstvo.

HLAVA II

PRÁVOMOC

Oddiel 1

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 2

1. Ak nie je v tomto dohovore uvedené inak, osoby s bydliskom na území štátu viazaného týmto dohovorom sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto štátu.
2. Na osoby, ktoré nie sú štátnymi občanmi štátu viazaného týmto dohovorom, na území ktorého majú bydlisko, sa vzťahujú normy právomoci použiteľné na štátnych občanov tohto štátu.

ČLÁNOK 3

1. Osoby s bydliskom na území štátu viazaného týmto dohovorom možno žalovať na súdoch iného štátu viazaného týmto dohovorom len na základe princípov upravených v oddieloch 2 až 7 tejto hlavy.
2. Neuplatnia sa proti nim najmä normy vnútroštátneho práva uvedené v prílohe I.

ČLÁNOK 4

1. Ak žalovaný nemá bydlisko na území štátu viazaného týmto dohovorom, právomoc súdov každého štátu viazaného týmto dohovorom sa určí podľa právneho poriadku tohto štátu, pokiaľ nie je uvedené inak v článkoch 22 a 23.
2. Proti takémuto žalovanému môže ktorákoľvek osoba s bydliskom na území štátu viazaného týmto dohovorom, bez ohľadu na jej štátne občianstvo, využiť kritéria právomoci platné v danom štáte, najmä normy uvedené v prílohe I, rovnako ako štátni občania tohto štátu.

ODDIEL 2

OSOBITNÁ PRÁVOMOC

ČLÁNOK 5

Osobu s bydliskom na území štátu viazaného týmto dohovorom možno žalovať v druhom štáte viazanom týmto dohovorom:

1. a) v zmluvných veciach na súdoch podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby;
- b) na účely tohto ustanovenia, ak sa nedohodlo inak, je miestom zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby:
 - pri predaji tovaru miesto v štáte viazanom týmto dohovorom, kam sa podľa zmluvy tovar dodal alebo mal dodať,
 - pri poskytnutí služieb miesto v štáte viazanom týmto dohovorom, kde sa podľa zmluvy služby poskytli alebo mali poskytnúť;
- c) ak sa neuplatní písmeno b), uplatní sa písmeno a);

2. vo veciach výživného,

- a) na súdoch podľa bydliska alebo obvyklého pobytu osoby oprávnenej na výživné, alebo
- b) na súde, ktorý podľa právneho poriadku svojho štátu má právomoc vo veci konať, ak je vec výživného spojená s konaním o právnom stave osoby, ak sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnom občianstve niektorého z účastníkov, alebo
- c) na súde, ktorý podľa právneho poriadku svojho štátu má právomoc konať vo veci rodičovských práv a povinností, ak je vec výživného spojená s týmto konaním, ak sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnom občianstve niektorého z účastníkov;

3. vo veciach nárokov ~~na náhradu škody z iného ako zmluvného vzťahu z mimozmluvnej zodpovednosti.~~ na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá takýto nárok ~~na náhradu škody~~;

4. vo veciach nárokov na náhradu škody alebo navrátenie do pôvodného stavu v súvislosti s trestným činom, na súde konajúcom v tejto trestnej veci, ak tento súd má podľa vnútroštátneho právneho poriadku právomoc konať v občianskych veciach;

5. vo veciach sporov týkajúcich sa činnosti pobočky, zastúpenia alebo inej organizačnej zložky na súdoch podľa umiestnenia pobočky, zastúpenia alebo organizačnej zložky;

6. v postavení zriaďovateľa („settlor“), správcu („trustee“) alebo oprávneného („beneficiary“) z poručníckeho fondu („trust“), ktorý vznikol zo zákona alebo na základe písomnej listiny alebo ktorý bol zriadený ústne a potvrdený písomne, na súdoch štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom má bydlisko poručnícky fond;

7. v spore týkajúcom sa zaplata odmeny požadovanej za záchranu nákladu alebo prepravného na súde, z úradnej moci ktorého tento náklad alebo prepravné boli:

a) zaistené na účely zabezpečenia takejto platby alebo

b) mohli byť takto zaistené, ale bola zložená kaucia alebo iná zábezpeka,

pričom toto ustanovenie sa uplatní, len ak sa tvrdí, že žalovaný má práva k tomuto nákladu alebo prepravnému alebo takéto práva mal v čase záchrany.

ČLÁNOK 6

Osobu s bydliskom na území štátu viazaného týmto dohovorom možno tiež žalovať:

1. ak ide o jedného z viacerých žalovaných, na súde podľa bydliska ktoréhokoľvek zo žalovaných za predpokladu, že nároky sú navzájom tak súvisiace, že je vhodnejšie o nich konať a rozhodnúť spoločne, a tak predísť možnosti nezlučiteľných rozsudkov vydaných v samostatných konaniach;
2. ako tretiu osobu v konaní o záruke alebo ručení alebo v inom konaní súvisiacom s treťou osobou, na súde, na ktorom sa vedie hlavné konanie, ak sa toto nezačalo výlučne s úmyslom vyňať ju z právomoci súdu, ktorý by inak mal právomoc;
3. pri vzájomnom nároku vyplývajúcom z tej istej zmluvy alebo tých istých skutočností ako pôvodný nárok na súde, ktorý koná o pôvodnom nároku;
4. vo veciach súvisiacich so zmluvou, ak žalobu možno spojiť so žalobou proti tomu istému žalovanému vo veciach vecných práv k nehnuteľnosti, na súde štátu viazaného týmto dohovorom, na území ktorého sa majetok nachádza.

ČLÁNOK 7

Ak podľa tohto dohovoru má súd štátu viazaného týmto dohovorom právomoc vo veciach týkajúcich sa zodpovednosti za používanie alebo prevádzku lode, má tento súd alebo iný súd určený na tento účel vnútroštátnym právnym poriadkom tohto štátu právomoc konať tiež o návrhoch na obmedzenie rozsahu tejto zodpovednosti.

ODDIEL 3

PRÁVOMOC VO VECIACH POISTENIA

ČLÁNOK 8

Vo veciach poistenia sa právomoc určuje podľa tohto oddielu bez toho, aby bol dotknutý článok 4 a článok 5 ods. 5.

ČLÁNOK 9

1. Poistiteľa s bydliskom na území štátu viazaného týmto dohovorom možno žalovať:
 - a) na súdoch štátu viazaného týmto dohovorom, na území ktorého má bydlisko, alebo

- b) na území iného štátu viazaného týmto dohovorom, ak žalobu podal poistník, poistený alebo oprávnený z poistenia, na súdoch podľa miesta bydliska žalobcu, alebo
- c) ak ide o spolupoistiteľa, na súde štátu viazaného týmto dohovorom, na ktorom sa vedie konanie proti hlavnému poistiteľovi.

2. Poistiteľ, ktorý nemá bydlisko v štáte viazanom týmto dohovorom, ale má pobočku, zastúpenie alebo inú organizačnú zložku v jednom zo štátov viazaných týmto dohovorom, sa na účely sporov vyplývajúcich z činnosti tejto pobočky zastúpenia alebo inej organizačnej zložky považuje za poistiteľa s bydliskom v tomto štáte.

ČLÁNOK 10

Z poistenia zodpovednosti alebo poistenia nehnuteľného majetku možno poistiteľa okrem toho žalovať na súdoch podľa miesta, kde došlo k poistnej udalosti. To isté platí, ak je hnutel'ný a nehnuteľný majetok krytý rovnakou poistkou a obidva boli poškodené tou istou udalosťou.

ČLÁNOK 11

1. Pokiaľ ide o poistenie zodpovednosti za škodu možno poistiteľa tiež pribrať do konania, ktoré začal poškodený proti poistenému, ak to pripúšťa právny poriadok štátu, ktorého súd koná.

2. Články 8, 9 a 10 sa uplatnia na konania začaté poškodeným proti poisťiteľovi, ak sú takéto priame žaloby prípustné.

3. Ak právny poriadok, ktorým sa spravujú takéto priame žaloby, ustanovuje, že poisťníka alebo poisteného možno pribrať ako účastníkov konania, má nad nimi právomoc ten istý súd.

ČLÁNOK 12

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 11 ods. 3, môže poisťiteľ začať konanie len na súdoch štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom má žalovaný bydlisko, bez ohľadu na to, či je tento poisťníkom, poisteným alebo oprávneným z poistenia.

2. Ustanovenia tohto oddielu nemajú vplyv na právo uplatniť vzájomný nárok na súde, na ktorom sa koná o pôvodnom nároku podľa tohto oddielu.

ČLÁNOK 13

Od ustanovení tohto oddielu sa možno odchýliť len dohodou:

1. uzatvorenou po vzniku sporu alebo
2. ktorá umožňuje poisťníkovi, poisťencovi alebo oprávnenému z poistenia začať konanie na iných súdoch ako na súdoch uvedených v tomto oddiele, alebo

3. dojednanou medzi poisťníkom a poisťiteľom, ak obaja mali v čase uzavretia zmluvy bydlisko alebo obvyklý pobyt v tom istom štáte viazanom týmto dohovorom, ak táto dohoda dáva právomoc súdom tohto štátu, aj pre prípad, že k poistnej udalosti dôjde v cudzine, za predpokladu, že takáto dohoda nie je v rozpore s právnym poriadkom tohto štátu, alebo
4. dojednanou s poisťníkom, ktorý nemá bydlisko v štáte viazanom týmto dohovorom, okrem prípadov, keď je poistenie povinné alebo sa vzťahuje na nehnuteľný majetok na území štátu viazaného týmto dohovorom, alebo
5. ktorá sa týka poistnej zmluvy, ktorá poisťuje jedno riziko alebo viaceré riziká uvedené v článku 14.

ČLÁNOK 14

Riziká, na ktoré odkazuje článok 13 ods. 5, sú:

1. akákoľvek strata alebo škoda na:
 - a) námorných lodiach, zariadeniach umiestnených v pobrežných vodách alebo na otvorenom mori alebo lietadlách vyplývajúca z nebezpečenstva týkajúceho sa ich využívania na obchodné účely;

- b) prepravovanom tovare, okrem batožiny cestujúcich, ak tento tovar je výlučne alebo čiastočne prepravovaný takýmito loďami alebo lietadlami;
2. všetky druhy zodpovednosti okrem zodpovednosti za telesné zranenie cestujúcich alebo stratu alebo poškodenie ich batožiny:
- a) z používania alebo prevádzky lodí, zariadení alebo lietadiel uvedených v ods. 1 písm. a), pokiaľ vo vzťahu k posledne uvedeným právny poriadok štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom je takéto lietadlo registrované, nevylučuje voľbu právomoci súdu vo veciach poistenia takýchto rizík;
 - b) za stratu alebo škodu spôsobenú prepravovaným tovarom uvedeným v ods. 1 písm. b);
3. akékoľvek finančné straty súvisiace s používaním alebo prevádzkovaním lodí, zariadení alebo lietadiel podľa ods. 1 písm. a), najmä strata prepravného alebo dopravného;
4. akékoľvek riziko alebo právny nárok spojený s rizikami alebo nárokmi uvedenými v odseku 1 až 3;
5. bez ohľadu na odseky 1 až 4 všetky veľké riziká.

ODDIEL 4

PRÁVOMOC VO VECIACH SPOTREBITEĽSKÝCH ZMLÚV

ČLÁNOK 15

1. Vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nemožno považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 4 a článku 5 ods. 5, ak:

- a) ide o zmluvu o predaji tovaru na splátky alebo
- b) ide o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru uzatvorenú na financovanie predaja tovaru alebo
- c) vo všetkých ostatných prípadoch zmluva bola uzatvorená s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v štáte viazanom týmto dohovorom určeného podľa bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto štátu a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.

2. Ak spotrebiteľ uzatvorí zmluvu s účastníkom, ktorý nemá bydlisko v štáte viazanom týmto dohovorom, ale má pobočku, zastúpenie alebo inú organizačnú zložku v jednom zo štátov viazaných týmto dohovorom, tento účastník sa v sporoch vyplývajúcich z činnosti tejto pobočky, zastúpenia alebo inej prevádzky považuje za účastníka s bydliskom v tomto štáte.

3. Tento oddiel sa nevzťahuje na prepravné zmluvy s výnimkou tých, ktorých predmetom je zabezpečenie dopravy a ubytovania za jednu cenu.

ČLÁNOK 16

1. Spotrebiteľ môže žalovať druhého účastníka zmluvy buď na súdoch štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom má tento účastník bydlisko, alebo na súdoch podľa miesta bydliska spotrebiteľa.

2. Druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

3. Tento článok nemá vplyv na právo uplatniť vzájomný nárok na súde, na ktorom sa koná podľa tohto oddielu o pôvodnom nároku.

ČLÁNOK 17

Od ustanovení tohto oddielu sa možno odchyliť len dohodou:

1. uzatvorenou po vzniku sporu alebo

2. ktorá umožňuje spotrebiteľovi začať konanie na iných súdoch ako na tých, ktoré sú uvedené v tomto oddiele, alebo
3. uzatvorenou medzi spotrebiteľom a druhým účastníkom zmluvy, ak obaja majú v čase uzavretia zmluvy bydlisko alebo obvyklý pobyt v tom istom štáte viazanom týmto dohovorom, ktorá dáva právomoc súdom tohto štátu, za predpokladu, že takáto dohoda nie je v rozpore s právnym poriadkom tohto štátu.

ODDIEL 5

PRÁVOMOC VO VECIACH INDIVIDUÁLNYCH PRACOVNÝCH ZMLÚV

ČLÁNOK 18

1. Vo veciach individuálnych pracovných zmlúv sa právomoc určí podľa tohto oddielu bez toho, aby bol dotknutý článok 4 a článok 5 ods. 5.
2. Ak zamestnanec uzavrie individuálnu pracovnú zmluvu so zamestnávateľom, ktorý nemá bydlisko v štáte viazanom týmto dohovorom, ale má pobočku, zastúpenie alebo inú organizačnú zložku v jednom zo štátov viazaných týmto dohovorom, potom sa na účely sporov vyplývajúcich z činnosti tejto pobočky, zastúpenia alebo inej organizačnej zložky pokladá za zamestnávateľa s bydliskom v tomto štáte.

ČLÁNOK 19

Zamestnávateľ a s bydliskom v štáte viazanom týmto dohovorom možno žalovať:

1. na súdoch štátu, v ktorom má bydlisko, alebo
2. v inom štáte viazanom týmto dohovorom:
 - a) na súdoch podľa miesta, kde zamestnanec obvykle vykonáva svoju prácu, alebo na súdoch podľa miesta, kde naposledy prácu vykonával, alebo
 - b) ak zamestnanec prácu nevykonáva alebo nevykonával obvykle v jednej krajine, na súdoch podľa miesta, kde sa nachádza alebo nachádzala prevádzkareň, ktorá zamestnanca najala.

ČLÁNOK 20

1. Zamestnávateľ môže začať konanie len na súdoch štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom má zamestnanec bydlisko.
2. Ustanovenia tohto oddielu nemajú vplyv na právo uplatniť vzájomný nárok na súde, na ktorom sa koná podľa tohto oddielu o pôvodnom nároku.

ČLÁNOK 21

Od ustanovení tohto oddielu sa možno odchyliť len dohodou o voľbe právomoci:

1. dojednanou po vzniku sporu, alebo
2. ktorá umožní zamestnancovi začať konanie na iných súdoch ako na tých, ktoré sú uvedené v tomto oddiele.

ODDIEL 6

VÝLUČNÁ PRÁVOMOC

ČLÁNOK 22

Výlučnú právomoc majú tieto súdy bez ohľadu na bydlisko:

1. v konaniach, ktorých predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti alebo nájom nehnuteľnosti, súdy štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom sa táto nehnuteľnosť nachádza.

Avšak v konaniach, ktorých predmetom je nájom nehnuteľnosti na dočasné súkromné použitie na dobu maximálne šesť za sebou nasledujúcich mesiacov, právomoc majú tiež súdy štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom má bydlisko žalovaný, za predpokladu, že nájomca je fyzická osoba a že prenajímateľ a nájomca majú bydlisko v tom istom štáte viazanom týmto dohovorom;

2. v konaniach, ktorých predmetom je platnosť založenia, neplatnosť alebo zánik obchodných spoločností alebo iných právnických osôb alebo združení fyzických alebo právnických osôb, alebo platnosť rozhodnutí ich orgánov, súdy štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom má spoločnosť, právnická osoba alebo združenie sídlo. Súd určí toto sídlo podľa vlastných noriem medzinárodného práva súkromného;
3. v konaniach, ktorých predmetom je platnosť zápisov do verejného registra, súdy štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom sa vedie register;
4. v konaniach týkajúcich sa registrácie alebo platnosti patentov, ochranných známk, priemyselných vzorov alebo iných obdobných práv, ktoré sa musia registrovať alebo u ktorých sa musí žiadať o ochranu, bez ohľadu na to, či je táto otázka predmetom žaloby alebo obrany proti žalobe, súdy štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom sa žiadosť o registráciu alebo ochranu podala, v ktorom sa registrácia alebo ochrana poskytli alebo sa podľa právneho nástroja Spoločenstva alebo medzinárodného dohovoru sa za poskytnuté považujú.

Bez toho, aby bola dotknutá právomoc Európskeho patentového úradu podľa Dohovoru o udeľovaní európskych patentov podpísaného 5. októbra 1973 v Mníchove, súdy každého štátu viazaného týmto dohovorom majú výlučnú právomoc bez ohľadu na bydlisko, v konaniach týkajúcich sa registrácie alebo platnosti akéhokoľvek európskeho patentu udeleného pre tento štát bez ohľadu na to, či je táto otázka predmetom žaloby alebo obrany proti žalobe.

5. v konaniach o výkon rozsudku súdy štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom sa rozsudok vykonal alebo sa má vykonať.

ODDIEL 7

PROROGÁCIA PRÁVOMOCI

ČLÁNOK 23

1. Ak sa účastníci zmluvy, z ktorých jeden alebo viacerí majú bydlisko v štáte viazanom týmto dohovorom, dohodli, že súd alebo súdy štátu viazaného týmto dohovorom majú právomoc na riešenie sporov, ktoré vznikli alebo môžu vzniknúť v súvislosti s konkrétnym právnym vzťahom, potom má právomoc tento súd alebo tieto súdy. Táto právomoc súdu je výlučná, ak sa účastníci nedohodli inak. Takáto dohoda o voľbe právomoci musí byť buď:

- a) písomná alebo písomne potvrdená, alebo

- b) vo forme, ktorá je v súlade s praxou, ktorú medzi sebou zaviedli účastníci zmluvy, alebo
 - c) v medzinárodnom obchode vo forme, ktorá je v súlade so zvyklosťami, ktoré sú alebo majú byť účastníkom zmluvy známe, a ktorá je v takomto obchode dobre známa a pravidelne dodržiavaná účastníkmi, ktorí uzatvorili zmluvu typickú pre daný obchodný vzťah.
2. Komunikácia elektronickými prostriedkami, ktorá poskytuje trvalý záznam o dohode, sa považuje za "písomnú".
 3. Ak takúto dohodu uzatvoria účastníci, z ktorých žiadny nemá bydlisko v štáte viazanom týmto dohovorom, súdy ostatných štátov viazaných týmto dohovorom nemajú právomoc na riešenie ich sporov okrem prípadu, že zvolený súd alebo zvolené súdy odmietli svoju právomoc vykonávať.
 4. Súd alebo súdy štátu viazaného týmto dohovorom, ktorých právomoc bola založená listinou zriaďujúcou poručnícky fond („trust“), majú výlučnú právomoc v konaniach vedených proti zriaďovateľovi, správcovi alebo oprávnenému, ak ide o vzťahy medzi týmito osobami alebo o ich práva či povinnosti vyplývajúce z poručníckeho fondu.
 5. Dohody alebo ustanovenia listiny zriaďujúcej poručnícky fond o voľbe právomoci sú právne neúčinné, ak sú v rozpore s ustanoveniami článkov 13, 17 alebo 21 alebo ak súdy, ktorých právomoc sa má nimi vylúčiť, majú výlučnú právomoc podľa článku 22.

ČLÁNOK 24

Okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto dohovoru má právomoc súd štátu viazaného týmto dohovorom vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto pravidlo sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 22.

ODDIEL 8

SKÚMANIE PRÁVOMOCI A PRÍPUSTNOSTI

ČLÁNOK 25

Ak má súd štátu viazaného týmto dohovorom konať o nároku, ktorého podstatou je vec patriaca do výlučnej právomoci súdov iného štátu viazaného týmto dohovorom podľa článku 22, aj bez návrhu tento súd vyhlási, že nemá právomoc.

ČLÁNOK 26

1. Ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom štáte viazanom týmto dohovorom, žalovaná na súde iného štátu viazaného týmto dohovorom a ~~nedostaví sa na tento súd~~ nezúčastní sa konania, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, ak si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto dohovoru.
2. Súd preruší konanie dovtedy, kým sa nepreukáže, že žalovaný mal možnosť prevziať písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocennú písomnosť v dostatočnom čase, aby mohol pripraviť svoju obhajobu, alebo na tento účel sa prijali všetky potrebné kroky.
3. Namiesto ustanovení odseku 2 sa uplatňuje článok 15 Haagskeho dohovoru z 15. novembra 1965 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach do cudziny, ak sa písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť musela doručovať podľa tohto dohovoru.
4. Členské štáty Európskeho spoločenstva viazané nariadením Rady (ES) č. 1348/2000 z 29. mája 2000 alebo Dohodou medzi Európskym spoločenstvom a Dánskym kráľovstvom o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych alebo obchodných veciach, ktorá bola podpísaná v Bruseli 19. októbra 2005, uplatnia vo svojich vzájomných vzťahoch ustanovenie článku 19 uvedeného nariadenia, ak sa písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť musela doručovať podľa tohto nariadenia alebo tejto dohody.

ODDIEL 9

PREKÁŽKA ZAČATEJ VECI — SÚVISIACE VECI

ČLÁNOK 27

1. Ak sa vedú konania v tej istej veci a medzi tými istými účastníkmi na súdoch rôznych štátov viazaných týmto dohovorom, každý súd, ktorý nezačal konať ako prvý, aj bez návrhu preruší konanie, až kým sa nepotvrdí právomoc súdu, ktorý ako prvý začal konať.
2. Ak sa potvrdí právomoc súdu, ktorý ako prvý začal konať, každý iný súd odmietne vykonávať svoju právomoc v prospech tohto súdu.

ČLÁNOK 28

1. Ak sa koná o súvisiacich veciach na súdoch rôznych štátov viazaných týmto dohovorom, každý súd, ktorý nezačal konať ako prvý, môže prerušiť konanie.
2. Ak ide o konania na prvom stupni, súd, ktorý nezačal konať ako prvý, môže tiež na žiadosť jedného z účastníkov odmietnuť vykonávať svoju právomoc, ak súd, ktorý začal konať ako prvý, má právomoc rozhodovať vo všetkých týchto veciach a ak právny poriadok jeho štátu pripúšťa zlúčenie všetkých vecí.

3. Na účely tohto článku sa veci považujú za súvisiace, ak sú navzájom tak úzko spojené, že je vhodné prerokovať a rozhodnúť ich spoločne, a tak sa vyhnúť riziku nezlučiteľných rozsudkov vydaných v samostatných konaniach.

ČLÁNOK 29

Ak sú veci vo výlučnej právomoci niekoľkých súdov, každý súd, ktorý nezačal konať ako prvý, odmietne svoju právomoc v prospech tohto súdu.

ČLÁNOK 30

Na účely tohto oddielu sa konanie na súde považuje za začaté:

1. momentom podania písomnosti, ktorou sa začína konanie, alebo rovnocennej písomnosti na súde za predpokladu, že žalobca neopomenul následne prijať kroky, ktoré musel prijať, aby zabezpečil doručenie žalovanému, alebo
2. ak sa písomnosť musí doručiť pred jej podaním na súde, momentom jej prevzatia orgánom povereným doručovaním za predpokladu, že žalobca neopomenul následne prijať kroky, ktoré musel prijať, aby zabezpečil podanie písomnosti na súde.

ODDIEL 10

PREDBEŽNÉ OPATRENIA VRÁTANE OCHRANNÝCH OPATRENÍ

ČLÁNOK 31

Súdom štátov viazaných týmto dohovorom možno podať návrh na vydanie predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení, ktoré sú dostupné podľa právneho poriadku daného štátu, aj keby podľa tohto dohovoru mali právomoc rozhodovať vo veci samej súdy iného štátu viazaného týmto dohovorom.

HLAVA III

UZNÁVANIE A VÝKON

ČLÁNOK 32

Na účely tohto dohovoru „rozsudok“ znamená každé rozhodnutie súdu alebo tribunálu štátu viazaného týmto dohovorom, bez ohľadu na jeho označenie, vrátane uznesenia, nariadenia, rozhodnutia alebo exekučného príkazu, ako aj určenia trov alebo výdavkov súdnym úradníkom.

ODDIEL 1

UZNÁVANIE

ČLÁNOK 33

1. Rozsudok vydaný v štáte viazanom týmto dohovorom sa uznáva v ostatných štátoch viazaných týmto dohovorom bez osobitného konania.
2. Ak je otázka uznania rozsudku predmetom sporu, môže zainteresovaný účastník postupom upraveným v oddiele 2 a 3 tejto hlavy navrhnúť vydanie rozhodnutia o uznaní rozsudku.
3. Ak výsledok konania na súde štátu viazaného týmto dohovorom závisí od posúdenia uznania ako predbežnej otázky, potom tento súd má právomoc v tejto otázke.

ČLÁNOK 34

Rozsudok sa neuzná:

1. ak je uznanie v zjavnom rozpore s verejným poriadkom štátu, v ktorom sa o uznanie žiada;

2. v prípade, že bol vydaný bez účasti žalovaného v konaní, ak sa mu nedoručila písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť v dostatočnom čase a takým spôsobom, aby si mohol zabezpečiť obhajobu, okrem prípadu, že žalovaný nezačal konanie, ktorým by napadol rozsudok, keď tak mohol urobiť;
3. ak je nezlučiteľný s rozsudkom vydaným v spore medzi tými istými účastníkmi v štáte, v ktorom sa žiada o uznanie;
4. ak je nezlučiteľný so skorším rozsudkom vydaným v inom štáte viazanom týmto dohovorom alebo v treťom štáte v rovnakej veci a medzi tými istými účastníkmi za predpokladu, že skorší rozsudok spĺňa podmienky na jeho uznanie v štáte viazanom týmto dohovorom, v ktorom sa žiada o uznanie.

ČLÁNOK 35

1. Rozsudok sa okrem toho neuzná, ak je v rozpore s oddielmi 3, 4 alebo 6 hlavy II alebo v prípade uvedenom v článku 68. Uznanie rozsudku možno takisto odmietnuť v každom z prípadov uvedených v článku 64 ods. 3 alebo v článku 67 ods. 4.
2. Pri skúmaní skutočností, na ktorých bola založená právomoc podľa predchádzajúceho odseku, súd alebo orgán, ktorý koná o uznaní, je viazaný skutkovými zisteniami, na ktorých súd štátu pôvodu založil svoju právomoc.

3. S výnimkou odseku 1 sa právomoc súdu štátu pôvodu nesmie skúmať. Kritéria, na ktorých sa založila právomoc, sa nesmú skúmať z hľadiska rozporu s verejným poriadkom podľa článku 34 ods. 1.

ČLÁNOK 36

Za žiadnych okolností sa nesmie cudzí rozsudok skúmať z hľadiska rozhodnutia vo veci samej.

ČLÁNOK 37

1. Súd štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom sa žiada o uznanie rozsudku vydaného v inom štáte viazanom týmto dohovorom, môže prerušiť konanie, ak sa proti rozsudku podal riadny opravný prostriedok.
2. Súd štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom sa žiada o uznanie rozsudku vydaného v Írsku alebo v Spojenom kráľovstve, môže prerušiť konanie, ak sa výkon v štáte pôvodu odložil z dôvodu odvolania.

ODDIEL 2

VÝKON

ČLÁNOK 38

1. Rozsudok vydaný v štáte viazanom týmto dohovorom a vykonateľný v tomto štáte sa vykoná v inom štáte viazanom týmto dohovorom, ak tam bol vyhlásený za vykonateľný na návrh zainteresovaného účastníka.
2. V Spojenom kráľovstve sa však takýto rozsudok vykoná v Anglicku alebo Walese, Škótsku alebo Severnom Írsku, ak na návrh zainteresovaného účastníka bol zaregistrovaný na účely výkonu v danom územnom celku Spojeného kráľovstva.

ČLÁNOK 39

1. Návrh sa podáva súdu alebo príslušnému orgánu uvedenému v zozname v prílohe II.
2. Miestna príslušnosť sa určí podľa miesta bydliska účastníka, proti ktorému sa rozsudok má vykonať, alebo podľa miesta výkonu.

ČLÁNOK 40

1. Podanie návrhu sa spravuje právnym poriadkom štátu, v ktorom sa žiada o výkon.
2. Navrhovateľ musí uviesť adresu na doručovanie písomností v obvode súdu, na ktorý podal návrh. Ak však právny poriadok štátu, v ktorom sa žiada o výkon, neupravuje uvádzanie tejto adresy, navrhovateľ si určí procesného zástupcu.
3. K návrhu treba pripojiť písomnosti uvedené v článku 53.

ČLÁNOK 41

Rozsudok sa vyhlási za vykonateľný ihneď po splnení formálnych náležitostí podľa článku 53 bez skúmania podľa článku 34 a 35. Účastník, proti ktorému sa o výkon žiada, nemá v tomto štádiu konania právo robiť žiadne podania k návrhu.

ČLÁNOK 42

1. Rozhodnutie o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti sa bez odkladu oznámi navrhovateľovi spôsobom upraveným právnym poriadkom štátu, v ktorom sa žiada o výkon.
2. Vyhlásenie vykonateľnosti sa doručí účastníkovi, proti ktorému sa o výkon žiada, spolu s rozsudkom, ak mu už nebol doručený.

ČLÁNOK 43

1. Proti rozhodnutiu o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti sa môže odvolať každý z účastníkov.
2. Odvolanie sa podáva súdu uvedenému v zozname v prílohe III.
3. O odvolaní sa koná podľa noriem upravujúcich sporové konanie.
4. Ak sa účastník, proti ktorému sa žiada o výkon, nedostaví na odvolací súd v konaní o odvolaní, ktoré podal navrhovateľ, uplatní sa článok 26 ods. 2 až 4, aj keď účastník, proti ktorému sa o výkon žiada, nemá bydlisko v žiadnom zo štátov viazaných týmto dohovorom.

5. Odvolanie proti vyhláseniu vykonateľnosti sa musí podať do jedného mesiaca od jeho doručenia. Ak má účastník, proti ktorému sa o výkon žiada, bydlisko v inom štáte viazanom týmto dohovorom, než v ktorom sa vydalo vyhlásenie vykonateľnosti, lehota na odvolanie je dva mesiace a začína plynúť odo dňa doručenia buď tejto osobe do jej vlastných rúk, alebo do jej obydli. Predĺženie tejto lehoty z dôvodu vzdialenosti nie je prípustné.

ČLÁNOK 44

Rozsudok vydaný v odvolacom konaní možno napadnúť len opravným prostriedkom uvedeným v prílohe IV.

ČLÁNOK 45

1. Súd, ktorý koná o odvolaní podľa článku 43 alebo článku 44, môže odmietnuť vydať alebo zrušiť vydané vyhlásenie vykonateľnosti len na základe jedného z dôvodov uvedených v článkoch 34 a 35. Svoje rozhodnutie vydá bez odkladu.
2. Za žiadnych okolností sa nesmie cudzí rozsudok skúmať z hľadiska rozhodnutia vo veci samej.

ČLÁNOK 46

1. Súd, ktorý koná o odvolaní podľa článku 43 alebo článku 44, môže na žiadosť účastníka, proti ktorému sa o výkon žiada, prerušiť konanie, ak sa proti rozsudku podal riadny opravný prostriedok v štáte pôvodu, alebo ak odvolacia lehota ešte neuplynula; v tomto druhom prípade môže súd určiť lehotu, v ktorej sa opravný prostriedok musí podať.
2. V prípade rozsudku vydaného v Írsku alebo v Spojenom kráľovstve sa za riadny opravný prostriedok na účely odseku 1 považuje akýkoľvek druh odvolania existujúci v štáte pôvodu.
3. Súd môže výkon podmieniť zložením záruky podľa svojho uváženia.

ČLÁNOK 47

1. Ak sa podľa tohto dohovoru musí rozsudok uznať, nič nebráni navrhovateľovi, aby využil možnosť vydania predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení podľa právneho poriadku dožiadaného štátu, bez potreby vyhlásenia vykonateľnosti podľa článku 41.

2. Vyhlásenie vykonateľnosti je spojené s oprávnením vydať akékoľvek ochranné opatrenie.
3. Počas odvolacej lehoty podľa článku 43 ods. 5 proti vyhláseniu vykonateľnosti a do rozhodnutia o odvolaní sa nesmú prijať žiadne opatrenia smerujúce k výkonu, okrem ochranných opatrení týkajúcich sa majetku účastníka, proti ktorému sa žiada o výkon.

ČLÁNOK 48

1. Ak sa cudzí rozsudok týka viacerých vecí a vyhlásenie vykonateľnosti nemožno vydať vo všetkých týchto veciach, súd alebo príslušný orgán ho vydá v jednej veci alebo niekoľkých veciach.
2. Navrhovateľ môže žiadať vyhlásenie vykonateľnosti len vo vzťahu k častiam rozsudku.

ČLÁNOK 49

Cudzí rozsudok, ktorým sa ukladá pokuta, je vykonateľný v štáte, v ktorom sa o výkon žiada, len vtedy, ak výšku platby určili s konečnou platnosťou súdy štátu pôvodu.

ČLÁNOK 50

1. Navrhovateľ, ktorému sa v štáte pôvodu poskytla úplná alebo čiastočná bezplatná právna pomoc alebo oslobodenie od platenia trov alebo výdavkov, má v konaní podľa tohto oddielu nárok na poskytnutie najvýhodnejšej právnej pomoci alebo najrozsiahlejšieho oslobodenia od platenia trov alebo výdavkov podľa právneho poriadku dožiadaného štátu.
2. Navrhovateľ, ktorý podáva návrh na výkon rozhodnutia, ktoré vydal správny orgán v Dánsku, na Islande alebo v Nórsku vo veci výživného, však môže v dožiadanom štáte požiadať o poskytnutie výhod uvedených v odseku 1, ak predloží potvrdenie vydané dánskym, islandským alebo nórsnym ministerstvom spravodlivosti o tom, že spĺňa ekonomické kritériá potrebné na poskytnutie úplnej alebo čiastočnej bezplatnej právnej pomoci alebo oslobodenia od platenia trov alebo výdavkov.

ČLÁNOK 51

Od účastníka, ktorý v jednom štáte viazanom týmto dohovorom žiada o výkon rozsudku vydaného v inom štáte viazanom týmto dohovorom, nemožno požadovať zloženie záruky, zálohy alebo preddavku, bez ohľadu na ich označenie, len z dôvodu, že je cudzím štátnym občanom alebo že nemá bydlisko alebo pobyt v štáte, v ktorom sa o výkon žiada.

ČLÁNOK 52

V štáte, v ktorom sa žiada o výkon, nemožno za konanie o vydanie vyhlásenia vykonateľnosti vyberať poplatok, odvod alebo inú platbu vypočítanú z výšky vymáhaného nároku.

ODDIEL 3

SPOLOČNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 53

1. Účastník, ktorý žiada o uznanie alebo vydanie vyhlásenia vykonateľnosti, predloží vyhotovenie rozsudku, ktoré spĺňa požiadavky na preukázanie jeho pravosti.
2. Účastník, ktorý žiada o vyhlásenie vykonateľnosti, tiež predloží osvedčenie podľa článku 54, bez toho, aby bol dotknutý článok 55.

ČLÁNOK 54

Súd alebo príslušný orgán štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom bol vydaný rozsudok, vydá na žiadosť zainteresovaného účastníka osvedčenie podľa vzoru v prílohe V tohto dohovoru.

ČLÁNOK 55

1. Ak sa nepredloží osvedčenie podľa článku 54, súd alebo príslušný orgán môže určiť lehotu na jeho predloženie alebo prijať rovnocennú listinu, alebo upustiť od jej predloženia, ak považuje predložené údaje za postačujúce.
2. Ak súd alebo príslušný orgán o to požiadá, predloží sa preklad listín. Preklad overí osoba na to oprávnená v niektorom zo štátov viazaných týmto dohovorom.

ČLÁNOK 56

Listiny uvedené v článku 53 a článku 55 ods. 2 alebo listina, ktorou sa ustanovuje procesný zástupca, nevyžadujú vyššie overenie alebo splnenie podobnej formálnej náležitosti.

HLAVA IV

VEREJNÉ LISTINY A SÚDNE ZMIERY

ČLÁNOK 57

1. Listina, ktorá bola úradne vyhotovená alebo zaregistrovaná ako verejná listina a ktorá je vykonateľná v jednom štáte viazanom týmto dohovorom, sa vyhlási za vykonateľnú aj v inom štáte viazanom týmto dohovorom na návrh podaný postupom upraveným v článku 38 a nasledujúcich. Súd, ktorý koná o odvolaní podľa článku 43 alebo článku 44, zamietne alebo zruší vyhlásenie vykonateľnosti, len ak je výkon listiny v zjavnom rozpore s verejným poriadkom dožiadaného štátu.
2. Dohody o vyživovacej povinnosti dojednané so správnymi orgánmi alebo nimi overené, sa tiež považujú za vykonateľné verejné listiny podľa odseku 1.
3. Predložená listina musí spĺňať požiadavky na preukázanie jej pravosti v štáte pôvodu.
4. Oddiel 3 hlavy III sa uplatní primerane. Príslušný orgán štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom bola vykonateľná verejná listina vyhotovená alebo zaregistrovaná, vydá na žiadosť zainteresovaného účastníka osvedčenie podľa vzoru v prílohe VI tohto dohovoru.

ČLÁNOK 58

Zmier schválený súdom v konaní, ktorý je vykonateľný v štáte viazanom týmto dohovorom, v ktorom bol uzavretý, je vykonateľný v dožiadanom štáte za rovnakých podmienok ako vykonateľné verejné listiny. Súd alebo príslušný orgán štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom bol zmier schválený, vydá na žiadosť zainteresovaného účastníka osvedčenie podľa vzoru v prílohe V tohto dohovoru.

HLAVA V

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 59

1. Na určenie, či má účastník bydlisko v štáte viazanom týmto dohovorom, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.
2. Ak účastník nemá bydlisko v štáte, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, na určenie, či má účastník bydlisko v inom štáte viazanom týmto dohovorom, súd použije právny poriadok tohto štátu.

ČLÁNOK 60

1. Na účely tohto dohovoru obchodná spoločnosť alebo iná právnická osoba alebo združenie fyzických alebo právnických osôb má bydlisko v mieste, kde má:

- a) registrované sídlo alebo
- b) ústredie riadenia ~~ústrednú správu~~ alebo
- c) hlavnú prevádzkareň.

2. Na účely Spojeného kráľovstva a Írska sa „registrovaným sídlom“ rozumie „registered office“, alebo pri jeho absencii „place of incorporation“ (miesto nadobudnutia právnej subjektivity), alebo pri jeho absencii miesto, podľa ktorého právneho poriadku došlo k „formation“ (zriadeniu).

3. Na určenie, či má poručnícky fond („trust“) bydlisko v štáte viazanom týmto dohovorom, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, súd uplatní normy medzinárodného práva súkromného svojho štátu.

ČLÁNOK 61

Bez toho, aby boli dotknuté priaznivejšie ustanovenia vnútroštátnych právnych noriem, osoby s bydliskom v štáte viazanom týmto dohovorom, proti ktorým konajú trestné súdy iného štátu viazaného týmto dohovorom, ktorého nie sú štátnymi občanmi, pre neúmyselný trestný čin, môžu obhajovať osoby, ktoré sú na to kvalifikované, aj v ich neprítomnosti. Súd, ktorý vo veci koná, však môže nariadiť osobnú účasť obžalovaného; ak sa nedostaví, rozsudok vydaný vo veci občianskoprávneho nároku bez toho, aby táto osoba mala príležitosť zabezpečiť si obhajobu, sa nemusí uznať alebo vykonať v ostatných štátoch viazaných týmto dohovorom.

ČLÁNOK 62

Na účely tohto dohovoru sa výrazom „súd“ rozumejú všetky orgány, ktorým štát viazaný týmto dohovorom priznáva právomoc vo veciach, ktoré patria do pôsobnosti tohto dohovoru.

HLAVA VI

PRECHODNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 63

1. Tento dohovor sa uplatní len na konania začaté a listiny úradne vyhotovené alebo zaregistrované ako verejné listiny po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru v štáte pôvodu a v prípade, ak sa žiada o uznanie alebo výkon rozsudku alebo verejných listín, v dožiadanom štáte.
2. Ak sa však konanie v štáte pôvodu začalo pred nadobudnutím platnosti tohto dohovoru, rozsudky vydané po tomto dni sa uznávajú a vykonávajú podľa hlavy III:
 - a) ak sa konanie v štáte pôvodu začalo potom, čo Lugánsky dohovor zo 16. septembra 1988 nadobudol platnosť tak pre štát pôvodu, ako aj pre dožiadaný štát;
 - b) vo všetkých ostatných prípadoch, ak sa právomoc súdu založila na kritériách, ktoré sú v súlade s kritériami upravenými v hlave II alebo v dohovore platnom medzi štátom pôvodu a dožiadaným štátom v čase začatia konania.

HLAVA VII

VZŤAH K NARIADENIU RADY (ES) Č. 44/2001 A K INÝM PRÁVNÝM NÁSTROJOM

ČLÁNOK 64

1. Tento dohovor nemá vplyv na uplatňovanie zo strany členských štátov Európskeho spoločenstva nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach v znení zmien a doplnkov, Dohovoru o právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, podpísaného v Bruseli 27. septembra 1968, a Protokolu o výklade tohto dohovoru Súdny dvorom Európskych spoločenstiev, podpísaného v Luxemburgu 3. júna 1971, v znení dohovorov, ktorými nové členské štáty Európskych spoločenstiev pristúpili k uvedenému dohovoru a protokolu, a Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Dánskym kráľovstvom o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, podpísanej v Bruseli 19. októbra 2005.
2. Tento dohovor sa však vždy uplatní:
 - a) vo veciach právomoci, ak má žalovaný bydlisko na území štátu, kde sa uplatňuje tento dohovor, ale neuplatňuje sa žiadny z právnych nástrojov uvedených v odseku 1 tohto článku, alebo ak súdy tohto štátu majú právomoc podľa článku 22 alebo článku 23 tohto dohovoru;

- b) pri prekážke začatého konania alebo súvisiacich veciach podľa článku 27 a článku 28, ak konania začali v štáte, kde sa uplatňuje dohovor, ale neuplatňuje sa žiadny z právnych nástrojov uvedených v odseku 1 tohto článku, a v štáte, kde sa uplatňuje aj tento dohovor, aj niektorý z právnych nástrojov uvedených v odseku 1 tohto článku;
- c) vo veciach uznávania a výkonu, ak sa ani v štáte pôvodu, ani v dožiadanom štáte neuplatňuje žiadny z právnych nástrojov uvedených v odseku 1 tohto článku.
3. Popri dôvodoch uvedených v hlave III možno odmietnuť uznanie alebo výkon, ak kritérium, na ktorom si založil právomoc súd, ktorý vydal rozsudok, nezodpovedá kritériu právomoci upravenému v tomto dohovore a o uznanie alebo výkon sa žiada proti účastníkovi, ktorý má bydlisko v štáte, kde sa uplatňuje tento dohovor, ale neuplatňuje sa žiadny z právnych nástrojov uvedených v odseku 1 tohto článku, s výnimkou prípadu, že rozsudok možno inak uznať alebo vykonať podľa právneho poriadku dožiadaného štátu.

ČLÁNOK 65

Pokiaľ nie je v článku 63 ods. 2, článku 66 a článku 67 ustanovené inak, tento dohovor vo vzťahoch medzi štátmi viazanými týmto dohovorom nahrádza medzinárodné zmluvy uzavreté medzi dvoma alebo viacerými z nich, ktoré sa týkajú vecí upravených týmto dohovorom. Nahrádzajú sa najmä medzinárodné zmluvy uvedené v prílohe VII.

ČLÁNOK 66

1. Medzinárodné zmluvy uvedené v článku 65 zostávajú naďalej v platnosti vo veciach, na ktoré sa tento dohovor nevzťahuje.
2. Zostávajú naďalej v platnosti ohľadne rozsudkov vydaných a listín úradne vyhotovených alebo zaregistrovaných ako verejné listiny pred nadobudnutím platnosti tohto dohovoru.

ČLÁNOK 67

1. Tento dohovor nemá vplyv na medzinárodné zmluvy, ktorými sú zmluvné strany a/alebo štáty viazané týmto dohovorom viazané a ktoré upravujú právomoc alebo uznávanie a výkon rozsudkov v špecifických veciach. Bez toho, aby boli dotknuté záväzky vyplývajúce z iných medzinárodných zmlúv, ktorými sú viazané niektoré zmluvné strany, nebráni tento dohovor zmluvným stranám v uzatváraní takýchto medzinárodných zmlúv.
2. Tento dohovor nebráni súdu štátu viazaného súčasne týmto dohovorom a medzinárodnou zmluvou týkajúcou sa špecifickej veci, aby si založil právomoc podľa tejto medzinárodnej zmluvy, aj keď žalovaný má bydlisko v inom štáte viazanom týmto dohovorom, ktorý nie je zmluvnou stranou tejto medzinárodnej zmluvy. Konajúci súd však vždy uplatní článok 26 tohto dohovoru.

3. Rozsudky vydané súdom štátu viazaného týmto dohovorom na základe právomoci založenej podľa medzinárodnej zmluvy v špecifickej veci sa uznávajú a vykonávajú v ostatných štátoch viazaných týmto dohovorom podľa hlavy III dohovoru.

4. Popri dôvodoch uvedených v hlave III možno odmietnuť uznanie alebo výkon, ak dožiadaný štát nie je viazaný medzinárodnou zmluvou v špecifickej veci a osoba, proti ktorej sa žiada o uznanie alebo výkon, má bydlisko v tomto štáte alebo, ak je dožiadaný štát členským štátom Európskeho spoločenstva, v niektorom z členských štátov a ide o medzinárodnú zmluvu, ktorú by muselo uzavrieť Európske spoločenstvo, s výnimkou prípadu, že rozsudok možno inak uznať alebo vykonať podľa právneho poriadku dožiadaného štátu.

5. Ak medzinárodná zmluva v špecifickej veci, ktorej zmluvnými stranami sú štát pôvodu a dožiadaný štát, upravuje podmienky uznávania a výkonu rozsudkov, uplatnia sa tieto podmienky. Vždy však možno uplatniť ustanovenia tohto dohovoru upravujúce postup pri uznávaní a výkone rozsudkov.

ČLÁNOK 68

1. Tento dohovorom nemá vplyv na dohody, ktorými sa štáty viazané týmto dohovorom pred nadobudnutím platnosti tohto dohovoru zaviazali, že nebudú uznávať rozsudky vydané v iných štátoch viazaných týmto dohovorom proti žalovaným s bydliskom alebo obvyklým pobytom v treťom štáte v prípadoch uvedených v článku 4, ak sa právomoc na vydanie rozsudku mohla založiť výlučne na kritériu uvedenom v článku 3 ods. 2. Bez toho, aby boli dotknuté záväzky vyplývajúce z iných medzinárodných zmlúv, ktorými sú viazané niektoré zmluvné strany, nebráni tento dohovor zmluvným stranám v uzatváraní takýchto medzinárodných zmlúv.

2. Zmluvná strana sa však nemôže voči tretiemu štátu zaviazat', že neuzná rozsudok, ktorý vydal v inom štáte viazanom týmto dohovorom súd, ktorý si svoju právomoc založil na skutočnosti, že na území tohto štátu sa nachádza majetok žalovaného, alebo na tom, že žalobca tam nechal zaistiť majetok:

- a) ak sa žaloba týka určenia alebo uplatnenia vlastníckeho práva alebo držby k tomuto majetku, žalobca sa v nej domáha práva nakladať s týmto majetkom alebo vyplýva z iného sporu týkajúceho sa tohto majetku, alebo
- b) ak majetok predstavuje zabezpečenie nároku, ktorý je predmetom žaloby.

HLAVA VIII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 69

1. Tento dohovor je otvorený na podpis pre Európske spoločenstvo, Dánsko a pre štáty, ktoré sú v čase jeho otvorenia na podpis členmi Európskeho združenia voľného obchodu.
2. Dohovor podlieha ratifikácii jeho signatármi. Ratifikačné listiny budú uložené na Švajčiarskej federálnej rade, ktorá bude deponitárom tohto dohovoru.
3. V čase ratifikácie môžu zmluvné strany urobiť vyhlásenia podľa článku I, II a III protokolu 1.
4. Dohovor nadobudne platnosť prvým dňom šiesteho mesiaca nasledujúceho po dni, v ktorý Európske spoločenstvo a člen Európskeho združenia voľného obchodu uložia svoje ratifikačné listiny.

5. Dohovor nadobudne platnosť vo vzťahu k inej zmluvnej strane prvým dňom tretieho mesiaca nasledujúceho po uložení jej ratifikačnej listiny.

6. Bez toho, aby bol dotknutý článok 3 ods. 3 protokolu 2, týmto dohovorom sa nahrádza Dohovor o právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, podpísaný v Lugane 16. septembra 1988, odo dňa nadobudnutia jeho platnosti v súlade s predchádzajúcimi odsekmi 4 a 5. Každý odkaz na Lugánsky dohovor z roku 1988 v iných predpisoch sa rozumie ako odkaz na tento dohovor.

7. Pokiaľ ide o vzťahy medzi členskými štátmi Európskeho spoločenstva a mimoeurópskymi územiaми uvedenými v článku 70 ods. 1 písm. b), dohovorom sa nahrádza Dohovor o právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, podpísaný v Bruseli 27. septembra 1968, a protokol o výklade tohto dohovoru Súdny dvorom Európskych spoločenstiev, podpísaný v Luxemburgu 3. júna 1971, v znení dohovorov, ktorými štáty pristupujúce k Európskym spoločenstvám pristúpili k uvedenému dohovoru a protokolu, odo dňa nadobudnutia platnosti tohto dohovoru vo vzťahu k týmto územiaм v súlade s článkom 73 ods. 2.

ČLÁNOK 70

1. Po nadobudnutí platnosti bude tento dohovor otvorený na pristúpenie pre:
 - a) štáty, ktoré sa po otvorení tohto dohovoru na podpis stanú členmi Európskeho združenia voľného obchodu, za podmienok uvedených v článku 71;
 - b) členské štáty Európskeho spoločenstva konajúce v mene niektorých mimoeurópskych území, ktoré sú súčasťou ich územia, alebo za vonkajšie vzťahy ktorých tieto členské štáty zodpovedajú, za podmienok uvedených v článku 71;
 - c) každý iný štát za podmienok uvedených v článku 72.

2. Štáty uvedené v odseku 1, ktoré sa chcú stať zmluvnou stranou tohto dohovoru, zašlú svoju žiadosť deponitárovi. K žiadosti, vrátane informácií uvedených v článkoch 71 a 72, sa pripojí preklad do anglického a francúzskeho jazyka.

ČLÁNOK 71

1. Každý štát uvedený v článku 70 ods. 1 písm. a) a b), ktorý sa chce stať zmluvnou stranou tohto dohovoru,

a) poskytne informácie potrebné na uplatňovanie tohto dohovoru;

b) môže urobiť vyhlásenia podľa článkov I a III protokolu 1.

2. Depozitár postúpi informácie, ktoré mu boli doručené podľa odseku 1, ostatným zmluvným stranám pred uložením listiny o pristúpení príslušného štátu.

ČLÁNOK 72

1. Každý štát uvedený v článku 70 ods. 1 písm. c), ktorý sa chce stať zmluvnou stranou tohto dohovoru,

a) poskytne informácie potrebné na uplatňovanie tohto dohovoru;

b) môže urobiť vyhlásenia podľa článkov I a III protokolu 1; a

c) poskytne depozitárovi informácie najmä o:

- 1) svojom súdnom systéme, vrátane informácií o spôsobe menovania sudcov a o ich nezávislosti;
- 2) svojich vnútroštátnych právnych normách, ktoré upravujú občianske súdne konanie a výkon rozsudkov; a
- 3) svojom medzinárodnom práve súkromnom v rozsahu týkajúcom sa občianskych vecí.

2. Depozitár postúpi všetky informácie, ktoré mu boli doručené podľa odseku 1, ostatným zmluvným stranám skôr než vyzve daný štát, aby pristúpil k dohovoru podľa odseku 3 tohto článku.

3. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 4, depozitár vyzve daný štát, aby pristúpil k dohovoru, iba ak s tým vyjadrili súhlas všetky zmluvné strany. Zmluvné strany sa budú snažiť predložiť svoj súhlas najneskôr do jedného roka od výzvy depozitára.

4. Dohovor nadobudne platnosť iba vo vzťahu medzi pristupujúcim štátom a zmluvnými stranami, ktoré nevzniesli námietky proti pristúpeniu do prvého dňa tretieho mesiaca nasledujúceho po uložení listiny o pristúpení.

ČLÁNOK 73

1. Listiny o pristúpení budú uložené u depozitára.
2. Vo vzťahu k pristupujúcemu štátu uvedenému v článku 70 dohovor nadobudne platnosť prvým dňom tretieho mesiaca nasledujúceho po uložení jeho listiny o pristúpení. Od tohto dňa sa pristupujúci štát považuje za zmluvnú stranu dohovoru.
3. Každá zmluvná strana môže predložiť depozitárovi znenie tohto dohovoru v jazyku alebo jazykoch tejto zmluvnej strany, ktoré sa stane autentickým znením, ak sa tak dohodnú zmluvné strany v súlade s článkom 4 protokolu 2.

ČLÁNOK 74

1. Tento dohovor sa uzatvára na dobu neurčitú.
2. Každá zmluvná strana môže dohovor kedykoľvek vypovedať zaslaním oznámenia depozitárovi.
3. Výpoveď nadobudne účinnosť ku koncu kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa doručenia oznámenia o výpovedi depozitárovi.

ČLÁNOK 75

Prílohami tohto dohovoru sú:

- protokol 1 o niektorých otázkach právomoci, konania a výkonu;
- protokol 2 o jednotnom výklade tohto dohovoru a o Stálom výbore;
- protokol 3 o uplatňovaní článku 67 tohto dohovoru;
- prílohy I až IV a príloha VII s informáciami týkajúcimi sa uplatňovania tohto dohovoru;
- prílohy V a VI, v ktorých sú vzory osvedčenia podľa článkov 54, 58 a 57 tohto dohovoru;
- príloha VIII, v ktorej sú uvedené autentické znenia podľa článku 79 tohto dohovoru; a
- príloha IX, ktorá obsahuje informácie týkajúce sa uplatňovania článku II protokolu 1.

Tieto protokoly a prílohy sú neoddeliteľnou súčasťou tohto dohovoru.

ČLÁNOK 76

Bez toho, aby bol dotknutý článok 77, môže každá zmluvná strana požiadať o revíziu tohto dohovoru. Na tento účel depozitár zvolá stály výbor podľa článku 4 protokolu 2.

ČLÁNOK 77

1. Zmluvné strany poskytnú depozitárovi znenie právnych noriem, ktorými sa menia zoznamy uvedené v prílohách I až IV, a oznámia mu údaje, ktoré majú byť vypustené alebo doplnené do zoznamu uvedeného v prílohe VII, a dátum ich účinnosti. Takéto oznámenie sa uskutoční v dostatočnom časovom predstihu pred nadobudnutím účinnosti a pripojí sa k nemu preklad do anglického a francúzskeho jazyka. Depozitár primerane upraví dotknuté prílohy po vyjadrení Stáleho podľa článku 4 protokolu 2. Na tento účel zmluvné strany vyhotovia preklad úprav do svojich jazykov.

2. Každú zmenu príloh V až VI a VIII až IX tohto dohovoru prijíma Stály výbor podľa článku 4 protokolu 2.

ČLÁNOK 78

1. Depozitár informuje zmluvné strany o:
 - a) uložení každej ratifikačnej listiny alebo listiny o pristúpení;
 - b) dátumoch nadobudnutia platnosti tohto dohovoru vo vzťahu k zmluvným stranám;
 - c) každom doručenom vyhlásení podľa článkov I až IV protokolu 1;
 - d) každom oznámení podľa článku 74 ods. 2, článku 77 ods. 1 a odseku 4 protokolu 3.
2. K informácii sa pripojí preklad do anglického a francúzskeho jazyka.

ČLÁNOK 79

Tento dohovor, v jednom vyhotovení v jazykoch uvedených v prílohe VIII, pričom všetky jeho znenia majú rovnakú platnosť, sa uloží vo Švajčiarskych federálnych archívoch. Švajčiarska federálna rada poskytne každej zmluvnej strane osvedčený odpis.

NA DÔKAZ TOHO dolupodpísaní splnomocnení zástupcovia podpísali tento dohovor

PROTOKOL 1
O NIEKTORÝCH OTÁZKACH PRÁVOMOCI,
KONANIA A VÝKONU

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY SA DOHODLI TAKTO:

ČLÁNOK I

1. Súdne a mimosúdne písomnosti vyhotovené v štáte viazanom týmto dohovorom, ktoré sa musia doručiť osobám v inom štáte viazanom týmto dohovorom, sa zasielajú postupom uvedeným v medzinárodných zmluvách, ktoré platia vo vzťahoch medzi týmito štátmi.
2. Pokiaľ zmluvná strana, na území ktorej sa majú písomnosti doručiť, neuplatní námietku vyhlásením zaslaným depozitárovi, môžu tieto písomnosti zaslať tiež príslušné úradné osoby štátu, v ktorom bola písomnosť vyhotovená, priamo príslušným úradným osobám štátu, v ktorom sa nachádza adresát. V tomto prípade úradná osoba štátu pôvodu zašle vyhotovenie písomnosti úradnej osobe dožiadaného štátu, ktorý je príslušný na jej doručenie adresátovi. Písomnosť sa doručí spôsobom upraveným v právnom poriadku dožiadaného štátu. Doručenie sa preukáže osvedčením, ktoré sa zašle priamo úradnej osobe štátu pôvodu.
3. Členské štáty Európskeho spoločenstva, ktoré sú viazané nariadením Rady (ES) č. 1348/2000 z 29. mája 2000 alebo Dohodou medzi Európskym spoločenstvom a Dánskym kráľovstvom o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych alebo obchodných veciach, podpísanou v Bruseli 19. októbra 2005, použijú vo svojich vzájomných vzťahoch toto nariadenie a túto dohodu.

ČLÁNOK II

1. Štáty viazané týmto dohovorom uvedené v prílohe IX nesmú v plnom rozsahu uplatňovať právomoc upravenú v článku 6 ods. 2 a v článku 11 v konaniach o záruke alebo ručení alebo v inom konaní súvisiacom s treťou osobou. Osobu s bydliskom v inom štáte viazanom týmto dohovorom možno žalovať na súdoch týchto štátov len na základe predpisov uvedených v prílohe IX.
2. Pri ratifikácii môže Európske spoločenstvo vyhlásiť, že konania uvedené v článku 6 ods. 2 a v článku 11 nemožno využiť v niektorých iných členských štátoch a poskytnú informácie o predpisoch, ktoré sa uplatnia.
3. Rozsudky vydané v ostatných štátoch viazaných týmto dohovorom na základe článku 6 ods. 2 alebo článku 11 sa uznávajú a vykonávajú v štátoch uvedených v odsekoch 1 a 2 v súlade s hlavou III. Prípadné účinky rozsudkov vydaných v týchto štátoch voči tretím osobám v dôsledku uplatnenia ustanovení odsekov 1 a 2 sa tiež uznávajú v ostatných štátoch viazaných týmto dohovorom.

ČLÁNOK III

1. Švajčiarsko si vyhradzuje právo pri ratifikácii vyhlásiť, že nebude uplatňovať časť ustanovenia uvedeného v článku 34 ods. 2 tohto znenia:

„okrem prípadu, že žalovaný nezačal konanie, ktorým by napadol rozsudok, keď tak mohol urobiť“.

Ak Švajčiarsko urobí takéto vyhlásenie, budú ostatné zmluvné strany uplatňovať rovnakú výhradu voči rozsudkom vydaným švajčiarskymi súdmi.

2. Zmluvné strany si môžu vo vzťahu k rozsudkom vydaným v prístupujúcom štáte podľa článku 70 ods. 1 písm. c) vyhlásením vyhradiť:

- a) právo uvedené v odseku 1, a
- b) právo orgánu uvedeného v článku 39 preskúmať aj bez návrhu, bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 41, či je daný dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozsudku.

3. Ak zmluvná strana uplatnila takúto výhradu voči prístupujúcemu štátu podľa odseku 2, tento prístupujúci štát si môže vyhlásením vyhradiť rovnaké právo voči rozsudkom vydaným súdmi tejto zmluvnej strany.

4. S výnimkou výhrady uvedenej v odseku 1 sú vyhlásenia platné päť rokov a na konci tohto obdobia možno ich platnosť obnoviť. Zmluvná strana oznámi obnovenie vyhlásenia podľa odseku 2 najneskôr šesť mesiacov pred koncom tohto obdobia. Prístupujúci štát môže obnoviť svoje vyhlásenie podľa odseku 3 až potom, ako došlo k obnoveniu predmetného vyhlásenia podľa odseku 2.

ČLÁNOK IV

Vyhlásenia uvedené v tomto protokole možno kedykoľvek vziať späť oznámením deponitárovi. K oznámeniu sa pripojí preklad do anglického a francúzskeho jazyka. Zmluvné strany zabezpečia preklady do svojich jazykov. Každé takéto späť vzatie je účinné od prvého dňa tretieho mesiaca nasledujúceho po jeho oznámení.

PROTOKOL 2
O JEDNOTNOM VÝKLADE DOHOVORU
A O STÁLOM VÝBORE

PREAMBULA

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY,

SO ZRETEĽOM na článok 75 tohto dohovoru,

BERÚC DO ÚVAHY na vecnú väzbu medzi týmto dohovorom, Lugánskym dohovorom z roku 1988 a právnymi nástrojmi uvedenými v článku 64 ods. 1 tohto dohovoru,

BERÚC DO ÚVAHY, že Súdny dvor Európskych spoločenstiev má právomoc rozhodovať o výklade ustanovení právnych nástrojov uvedených v článku 64 ods. 1 tohto dohovoru,

BERÚC DO ÚVAHY, že tento dohovor sa stáva súčasťou právnych noriem Spoločenstva, a preto má Súdny dvor Európskych spoločenstiev právomoc rozhodovať o výklade ustanovení tohto dohovoru, pokiaľ ide o ich uplatňovanie súdmi členských štátov Európskeho spoločenstva,

UVEDOMUJÚC SI rozsudky vydané Súdny dvorom Európskych spoločenstiev týkajúce sa výkladu právnych nástrojov uvedených v článku 64 ods. 1 tohto dohovoru pred podpísaním tohto dohovoru a rozsudky vydané súdmi zmluvných strán Lugánskeho dohovoru z roku 1988 týkajúce sa uvedeného dohovoru pred podpísaním tohto dohovoru,

BERÚC DO ÚVAHY, že paralelná revízia Lugánskeho dohovoru z roku 1988 a Bruselského dohovoru, ktorá viedla k prijatiu revidovaného znenia týchto dohovorov, vecne vyplývala z uvedených rozsudkov k Bruselskému dohovoru z roku 1968 a Lugánskemu dohovoru z roku 1988,

BERÚC DO ÚVAHY, že revidované znenie Bruselského dohovoru bolo po nadobudnutí platnosti Amsterdamskej zmluvy zapracované do nariadenia (ES) č. 44/2001,

BERÚC DO ÚVAHY, že toto revidované znenie bolo zároveň základom pre text tohto dohovoru,

ŽELAJÚC SI predísť rozdielnemu výkladu, v plnom rozsahu rešpektujúc nezávislosť súdov, a dospieť k čo najjednoduchšiemu výkladu ustanovení tohto dohovoru a ustanovení nariadenia (ES) č. 44/2001, ktoré sú v podstatnej miere prevzaté do tohto dohovoru, a iných právnych nástrojov uvedených v článku 64 ods. 1 tohto dohovoru,

SA DOHODLI TAKTO:

ČLÁNOK 1

1. Každý súd pri uplatňovaní a výklade tohto dohovoru náležite prihliadne na zásady obsiahnuté v každom relevantnom rozhodnutí k ustanoveniam tohto dohovoru alebo porovnateľným ustanoveniam Lugánskeho dohovoru z roku 1988 a právnych nástrojov uvedených v článku 64 ods. 1 tohto dohovoru, ktoré vydali súdy štátov viazaných týmto dohovorom a Súdny dvor Európskych spoločenstiev.

2. Pre súdy členských štátov Európskeho spoločenstva sa povinnosť upravená v odseku 1 uplatní bez toho, aby boli dotknuté ich povinnosti voči Súdnu dvoru Európskych spoločenstiev vyplývajúce zo Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva alebo z Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Dánskym kráľovstvom o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, podpísanej v Bruseli 19. októbra 2005.

ČLÁNOK 2

Každý štát viazaný týmto dohovorom, ktorý nie je členským štátom Európskeho spoločenstva, má právo predložiť vyjadrenie alebo písomné pripomienky podľa článku 23 protokolu o štatúte Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, ak súd alebo tribunál členského štátu Európskeho spoločenstva požiada Súdny dvor o predbežné rozhodnutie v otázke výkladu tohto dohovoru alebo právnych nástrojov uvedených v článku 64 ods. 1 tohto dohovoru.

ČLÁNOK 3

1. Komisia Európskych spoločenstiev vytvorí systém výmeny informácií o rozsudkoch, ktoré boli vydané podľa tohto dohovoru, Lugánskeho dohovoru z roku 1988 a právnych nástrojov uvedených v článku 64 ods. 1 tohto dohovoru. Tento systém bude verejne prístupný a bude obsahovať rozsudky vydané súdmi v poslednom stupni konania a Súdny dvorom Európskych spoločenstiev, ako aj iné mimoriadne významné právoplatné rozsudky, vydané podľa tohto dohovoru, Lugánskeho dohovoru z roku 1988 a právnych nástrojov uvedených v článku 64 ods. 1 tohto dohovoru. Rozsudky budú triedené a pripojí sa k nim zhrnutie.

V rámci tohto systému budú príslušné orgány štátov viazaných týmto dohovorom poskytovať Komisii uvedené rozsudky vydané súdmi týchto štátov.

2. Tajomník Súdneho dvora Európskych spoločenstiev pripraví výber prípadov, ktoré majú mimoriadny význam pre správne uplatňovanie dohovoru, a predloží vybranú judikatúru na stretnutí expertov podľa článku 5 tohto protokolu.

3. Kým Európske spoločenstvá nevytvoria systém podľa odseku 1, Súdny dvor Európskych spoločenstiev bude pokračovať v systéme výmeny informácií zriadený na základe protokolu 2 k Lugánskemu dohovoru z roku 1988 pre rozsudky vydané podľa tohto dohovoru a Lugánskeho dohovoru z roku 1988.

ČLÁNOK 4

1. Zriaďuje sa Stály výbor zložený zo zástupcov zmluvných strán.
2. Na žiadosť zmluvnej strany depozitár dohovoru zvolá schôdzu výboru na účely:
 - prerokovania vzťahu medzi týmto dohovorom a inými medzinárodnými právnymi nástrojmi,
 - prerokovania uplatňovania článku 67, vrátane plánovaného prístúpenia k právnym nástrojom v špecifických veciach podľa článku 67 ods. 1 a navrhovaných predpisov podľa protokolu 3,
 - posúdenia prístúpenia nových štátov. Výbor môže najmä klásť prístupujúcim štátom podľa článku 70 ods. 1 písm. c) otázky týkajúce sa ich súdneho systému a implementácie dohovoru. Výbor môže takisto posúdiť prípadné úpravy dohovoru potrebné na jeho uplatňovanie v prístupujúcich štátoch,
 - prijatia nových autentických jazykových verzií podľa článku 73 ods. 3 tohto dohovoru a potrebných zmien prílohy VIII,
 - prerokovania revízie dohovoru podľa článku 76,

- prerokovania zmien príloh I až IV a prílohy VII podľa článku 77 ods. 1,
 - prijatia zmien príloh V a VI podľa článku 77 ods. 2,
 - odvolania výhrad a vyhlásení zmluvných strán podľa protokolu 1 a potrebných zmien prílohy IX.
3. Výbor prijme svoje procesné pravidlá upravujúce jeho spôsob práce a rozhodovania. V týchto pravidlách sa upraví aj možnosť písomného prerokovania a rozhodovania.

ČLÁNOK 5

1. Depozitár môže kedykoľvek podľa potreby zvolať schôdzu expertov na účely výmeny názorov na fungovanie dohovoru, najmä na vývoj judikatúry a nových právnych predpisov, ktoré môžu mať vplyv na uplatňovanie dohovoru.
2. Na tejto schôdzi sa zúčastnia experti zmluvných strán, štátov viazaných týmto dohovorom, Súdneho dvora Európskych spoločenstiev a Európskeho združenia voľného obchodu. Môžu sa na nej zúčastniť aj ďalší experti, ktorých prítomnosť sa považuje za vhodnú.
3. Všetky problémy vyvolané uplatňovaním dohovoru možno predložiť na ďalšie opatrenie Stálemu výboru podľa článku 4 tohto protokolu.

PROTOKOL 3
O UPLATŇOVANÍ ČLÁNKU 67
DOHOVORU

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY SA DOHODLI TAKTO:

1. Na účely dohovoru sa budú ustanovenia, ktoré v špecifických veciach upravujú právomoc, uznávanie alebo výkon rozsudkov a ktoré sú alebo budú obsiahnuté v právnych aktoch inštitúcií Európskych spoločenstiev, považovať za rovnocenné medzinárodným zmluvám uvedeným v článku 67 ods. 1.
2. Ak je jedna zo zmluvných strán presvedčená, že ustanovenie obsiahnuté v návrhu právneho aktu inštitúcií Európskych spoločenstiev je nezlučiteľné s dohovorom, zmluvné strany bezodkladne zväžia zmenu dohovoru podľa článku 76, bez toho, aby bol dotknutý postup uvedený v protokole 2.
3. Ak zmluvná strana alebo niekoľko zmluvných strán spoločne začlení niektoré alebo všetky ustanovenia obsiahnuté v právnych aktoch inštitúcií Európskeho spoločenstva uvedených v odseku 1 do svojho vnútroštátneho právneho poriadku, tieto ustanovenia vnútroštátneho právneho poriadku sa budú považovať za rovnocenné medzinárodným zmluvám uvedeným v článku 67 ods. 1.
4. Zmluvné strany poskytnú depozitárovi znenie ustanovení uvedených v odseku 3. K informácií sa pripojí preklad do anglického a francúzskeho jazyka.

PRÍLOHA I

Kritériá právomoci uvedené v článku 3 ods. 2 a článku 4 ods. 2 dohovoru sú:

- v Belgicku: články 5 až 14 zákona zo 16. júla 2004 o medzinárodnom práve súkromnom,
- v Bulharsku: článok 4 ods. 1 zákonníka medzinárodného práva súkromného,
- v Českej republike: článok 86 zákona č. 99/1963 Zb., občianskeho súdneho poriadku (*občanský soudní řád*), v znení neskorších zmien a doplnení,
- v Dánsku: článok 246 ods. 2 a 3 zákona súdnom konaní (*Lov om retters pleje*),
- v Nemecku: článok 23 občianskeho súdneho poriadku (*Zivilprozeßordnung*),
- v Estónsku: článok 86 občianskeho súdneho poriadku (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*),
- v Grécku: článok 40 občianskeho súdneho poriadku (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*),
- vo Francúzsku: články 14 a 15 občianskeho zákonníka (*Code civil*),

- na Islande: článok 32 odsek 4 zákona o občianskom súdnom konaní (*Lög um meðferð einkamála nr. 91/1991*),
- v Írsku: kritériá, ktoré umožňujú založenie právomoci z dôvodu, že písomnosť, ktorou sa začalo konanie, bola doručená žalovanému počas jeho dočasnej prítomnosti v Írsku,
- v Taliansku: články 3 a 4 zákona č. 218 z 31. mája 1995,
- na Cypre: článok 21 ods. 2 zákona o súdoch č. 14 z roku 1960, v znení neskorších zmien a doplnení,
- v Lotyšsku: článok 27 a odseky 3, 5, 6 a 9 článku 28 zákona o občianskom súdnom konaní (*Civilprocesa likums*),
- na Litve: článok 31 občianskeho súdneho poriadku (*Civilinio proceso kodeksas*),
- v Luxembursku: články 14 a 15 občianskeho zákonníka (*Code civil*),
- v Maďarsku: článok 57 zákonného nariadenia č. 13 z roku 1979 o medzinárodnom práve súkromnom (*a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*),
- na Malte: články 742, 743 a 744 zákonníka o sústave súdov a občianskom súdnom konaní - kapitola 12 (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili - Kap. 12*) a článok 549 obchodného zákonníka - kapitola 13 (*Kodiċi tal-kummerċ - Kap. 13*),

- v Nórsku: článok 4-3 ods. 2, druhá veta, zákona o riešení sporov (*tvisteloven*),
- v Rakúsku: článok 99 zákona o súdnej právomoci (*Jurisdiktionsnorm*),
- v Poľsku: články 1103 a 1110 občianskeho súdneho poriadku (*Kodeks postępowania cywilnego*), pokiaľ sa nimi zakladá právomoc na základe pobytu žalovaného na území Poľska, vlastníckeho práva žalovaného k majetku, ktorý sa nachádza na území Poľska alebo jeho majetkové práva na území Poľska, skutočnosti, že predmet sporu sa nachádza v Poľsku, a skutočnosti, že jeden z účastníkov konania je poľským občanom,
- v Portugalsku: článok 65 a článok 65A občianskeho súdneho poriadku (*Código de Processo Civil*) a článok 11 pracovnoprávneho súdneho poriadku (*Código de Processo de Trabalho*),
- v Rumunsku: články 148-157 zákona č. 105/1992 o medzinárodných súkromnoprávných vzťahoch,
- v Slovinsku: článok 48 ods. 2 zákona o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) v súvislosti s článkom 47 ods. 2 zákona o občianskom súdnom konaní (*Zakon o pravdnem postopku*) a článok 58 zákona o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) v súvislosti s článkom 59 zákona o občianskom súdnom konaní (*Zakon o pravdnem postopku*),
- na Slovensku: články 37 až 37e zákona č. 97/1963 o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom,

- vo Švajčiarsku: le for du lieu du séquestre/Gerichtsstand des Arrestortes/foro del luogo del sequestro v zmysle článku 4 spolkového zákona o medzinárodnom práve súkromnom - loi fédérale sur le droit international privé/Bundesgesetz über das internationale Privatrecht/legge federale sul diritto internazionale privato,
 - vo Fínsku: druhá, tretia a štvrtá veta prvého odseku článku 1 kapitoly 10 súdneho poriadku (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*),
 - vo Švédsku: prvá veta prvého odseku článku 3 kapitoly 10 súdneho poriadku (*rättegångsbalken*),
 - v Spojenom kráľovstve: kritériá, ktoré umožňujú založenie právomoci na:
 - a) doručení písomnosti, ktorou sa začína konanie, žalovanému počas jeho dočasnej prítomnosti v Spojenom kráľovstve, alebo
 - b) prítomnosti majetku patriaceho žalovanému v Spojenom kráľovstve, alebo
 - c) zaistení majetku, ktorý sa nachádza v Spojenom kráľovstve, žalobcom.
-

Návrhy podľa článku 39 dohovoru sa podávajú na tieto sudy alebo príslušné orgány:

- v Belgicku: „*tribunal de première instance*“ alebo „*rechtbank van eerste aanleg*“ alebo „*erstinstanzliches Gericht*“,
- v Bulharsku: „*Софийски градски съд*“,
- v Českej republike: „*okresní soud*“ alebo „*soudní exekutor*“,
- v Dánsku: „*byret*“,
- in Nemecku:
 - a) predsedajúci sudca komory krajského súdu „*Landgericht*“,
 - b) notár v konaní o vyhlásenie verejnej listiny za vykonateľnú,
- v Estónsku: „*maakohus*“ (okresný súd),

- v Grécku: „*Μονομελές Πρωτοδικείο*“,
- v Španielsku: „*Juzgado de Primera Instancia*“,
- vo Francúzsku:
 - a) „*greffier en chef du tribunal de grande instance*“,
 - b) „*président de la chambre départementale des notaires*“ v prípade návrhu na vyhlásenie notárskej verejnej listiny za vykonateľnú,
- v Írsku: „*High Court*“,
- na Islande: „*héraðsdómur*“,
- v Taliansku: „*corte d'appello*“,
- na Cypre: „*Επαρχιακό Δικαστήριο*“ alebo v prípade rozsudku vo veci výživného „*Οικογενειακό Δικαστήριο*“,
- v Lotyšsku: „*rajona (pilsētas) tiesa*“,
- na Litve: „*Lietuvos apeliacinis teismas*“,

- v Luxembursku: predsedajúci sudca „*tribunal d'arrondissement*“,
- v Maďarsku: „*megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság*“ a v Budapešti „*Budai Központi Kerületi Bíróság*“,
- na Malte: „*Prim' Awla tal-Qorti Ċivili*“ alebo „*Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-gurisdizzjoni superjuri tagħha*“ alebo v prípade rozsudku vo veci výživného „*Registratur tal-Qorti*“ prostredníctvom „*Ministru responsabbli għall-Ġustizzja*“,
- v Holandsku: „*voorzieningenrechter van de rechtbank*“,
- v Nórsku: „*tingrett*“,
- v Rakúsku: „*Bezirksgericht*“,
- v Poľsku: „*sąd okręgowy*“,
- v Portugalsku: „*Tribunal de Comarca*“,
- v Rumunsku: „*Tribunal*“,

- v Slovinsku: „*okrožno sodišče*“,
- na Slovensku: "*okresný súd*",
- vo Švajčiarsku:
 - a) pokiaľ ide o rozsudky, ktorými sa ukladá povinnosť platiť určitú peňažnú čiastku, „*juge de la mainlevée*“ /“*Rechtsöffnungsrichter*“ /“*giudice competente a pronunciare sul rigetto dell'opposizione*“, v rámci konania, ktoré je upravené v článkoch 80 a 81 zákona *loi fédérale sur la poursuite pour dettes et la faillite / Bundesgesetz über Schuldbetreibung und Konkurs / legge federale sulla esecuzione e sul fallimento*.
 - b) pokiaľ ide o rozsudky, ktorými sa ukladá nepeňažné plnenie, „*juge cantonal d'exequatur*“ / *compétent / zuständiger „kantonaler Vollstreckungsrichter*“ /“*giudice cantonale*“ / *competente a pronunciare l'exequatur*,
- vo Fínsku: „*käräjäoikeus/ tingsrätt*“,
- vo Švédsku: „*Svea hovrätt*“,

- v Spojenom kráľovstve:
 - a) v Anglicku a vo Walese „*High Court of Justice*“ alebo v prípade rozsudku vo veci výživného na „*Magistrates' Court*“ po postúpení ministrom zahraničných vecí,
 - b) v Škótsku „*Court of Session*“ alebo v prípade rozsudku vo veci výživného na „*Sheriff Court*“ po postúpení ministrom zahraničných vecí,
 - c) v Severnom Írsku „*High Court of Justice*“ alebo v prípade rozsudku vo veci výživného na „*Magistrates' Court*“ po postúpení ministrom zahraničných vecí,
 - d) v Gibraltári „*Supreme Court of Gibraltar*“ alebo v prípade rozsudku vo veci výživného „*Magistrates' Court*“ po postúpení generálnym prokurátorom Gibraltáru.

Odvolanie podľa článku 43 ods. 2 dohovoru možno podať na týchto súdoch:

- v Belgicku:
 - a) pokiaľ ide o odvolanie podané žalovaným, „*tribunal de première instance*“ alebo „*rechtbank van eerste aanleg*“ alebo „*erstinstanzliche Gericht*“,
 - b) pokiaľ ide o odvolanie podané žalobcom: „*cour d’appel*“ alebo „*hof van beroep*“,
- v Bulharsku: „*Апелативен съд - София*“,
- v Českej republike: odvolací súd prostredníctvom okresného súdu,
- v Dánsku: „*landsret*“,
- v Spolkovej republike Nemecko: „*Oberlandesgericht*“,
- v Estónsku: „*ringkonnakohus*“,
- v Grécku: „*Εφετείο*“,

- v Španielsku: „*Juzgado de Primera Instancia*“, ktorý vydal napadnuté rozhodnutie, pričom o opravnom prostriedku rozhodne Audiencia Provincial,
- vo Francúzsku:
 - a) „*cour d'appel*“, ak ide o rozhodnutie, ktorým sa návrhu vyhovuje,
 - b) predsedajúci sudca „*tribunal de grande instance*“, ak ide o rozhodnutie, ktorým sa návrh zamietá,
- v Írsku: „*High Court*“,
- na Islande: „*héraðsdómur*“,
- v Taliansku: „*corte d'appello*“,
- na Cypre: „*Επαρχιακό Δικαστήριο*“ alebo v prípade rozsudku vo veci výživného „*Οικογενειακό Δικαστήριο*“,
- v Lotyšsku: „*Apgabaltiesa*“ prostredníctvom „*rajona (pilsētas) tiesa*“,
- na Litve: „*Lietuvos apeliacinis teismas*“,

- v Luxembursku: „*Cour supérieure de justice*“ konajúci ako odvolací súd v občianskoprávných veciach,
- v Maďarsku: miestny súd v sídle okresného súdu (v Budapešti Ústredný obvodný súd v Bude); o odvolaní rozhoduje okresný súd (v Budapešti Súd hlavného mesta),
- na Malte: „*Qorti ta' l-Appell*“ v súlade s odvolacím postupom ustanoveným v Kodičí ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili - Kap.12 alebo v prípade rozsudku vo veci výživného prostredníctvom „*ċitazzjoni*“ pred „*Prim' Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Ghawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha*“,
- v Holandsku: „*rechtbank*“
- v Nórsku: „*lagmannsrett*“,
- v Rakúsku: „*Landesgericht*“ prostredníctvom „*Bezirksgericht*“,

- v Poľsku: „*sąd apelacyjny*“ prostredníctvom „*sąd okręgowy*“,
- v Portugalsku: príslušným súdom je „*Tribunal da Relação*“. Odvolanie sa začína podľa platných vnútroštátnych právnych predpisov návrhom na súd, ktorý vydal rozhodnutie, proti ktorému odvolanie smeruje,
- v Rumunsku: „*Curte de Apel*“,
- v Slovinsku: „*okrožno sodišče*“,
- na Slovensku: odvolací súd prostredníctvom okresného súdu, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje,
- vo Švajčiarsku: „*tribunal cantonal /Kantonsgericht / tribunale cantonale*“,
- vo Fínsku: „*hovioikeus / hovrätt*“,
- vo Švédsku: „*Svea hovrätt*“,

- v Spojenom kráľovstve:
 - a) v Anglicku a Walese „*High Court of Justice*“ alebo v prípade rozsudku vo veci výživného „*Magistrates' Court*“,
 - b) v Škótsku „*Court of Session*“ alebo v prípade rozsudku vo veci výživného „*Sheriff Court*“,
 - c) v Severnom Írsku „*High Court of Justice*“ alebo v prípade rozsudku vo veci výživného „*Magistrates' Court*“,
 - d) v Gibraltári „*Supreme Court of Gibraltar*“ alebo v prípade rozsudku vo veci výživného „*Magistrates' Court*“.
-

Opravné prostriedky, ktoré možno podať podľa článku 44 dohovoru, sú:

- v Belgicku, Grécku, Španielsku, Francúzsku, Taliansku, Luxembursku a Holandsku odvolanie v rámci kasácie,
- v Bulharsku: „*обжалване пред Върховния касационен съд*“,
- v Českej republike: „*dovolání*“ a „*žaloba pro zmatečnost*“,
- v Dánsku: odvolanie na „*højesteret*“ s povolením „*Procesbevillingsnævnet*“,
- v Spolkovej republike Nemecko: „*Rechtsbeschwerde*“,
- v Estónsku: „*kassatsioonikaebus*“,
- v Írsku: odvolanie v právnej otázke na „*Supreme Court*“,
- na Islande: odvolanie na „*Hæstiréttur*“,

- na Cypre: odvolanie na Najvyšší súd,
- v Lotyšsku: odvolanie na „*Augstākās tiesas Senāts*“ prostredníctvom „*Apgabaltiesa*“,
- v Litve: odvolanie na „*Lietuvos Aukščiausiasis Teismas*“,
- v Maďarsku: „*felülvizsgálati kérelem*“,
- na Malte: nie je prípustný žiadny ďalší opravný prostriedok na žiadny iný súd; v prípade rozsudku vo veci výživného „*Qorti ta' l-Appell*“ podľa odvolacieho postupu upraveného v „*kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili - Kap. 12*“,
- v Nórsku: odvolanie na „~~*Høyesteretts Ankeutvalg*~~“ alebo „*Høyesterett*“,
- v Rakúsku: „*Revisionsrekurs*“,
- v Poľsku: „*skarga kasacyjna*“,
- v Portugalsku: odvolanie v právnej otázke,
- v Rumunsku: „*contestatie in anulare*“ alebo „*revizuire*“,

- v Slovinsku: odvolanie na „*Vrhovno sodišče Republike Slovenije*“,
 - na Slovensku: „*dovolanie*“,
 - vo Švajčiarsku: „*recours devant le Tribunal fédéral*“ / „*Beschwerde beim Bundesgericht*“ / „*ricorso davanti al Tribunale federale*“,
 - vo Fínsku: odvolanie na „*korkein oikeus / högsta domstolen*“,
 - vo Švédsku: odvolanie na „*Högsta domstolen*“,
 - v Spojenom kráľovstve: jediné ďalšie odvolanie v právnej otázke.
-

Osvedčenie pre rozsudky a súdne zmiery uvedené v článkoch 54 a 58 Dohovoru o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach

1. Štát pôvodu

2. Súd alebo príslušný orgán vydávajúci osvedčenie
 - 2.1. Názov

 - 2.2. Adresa

 - 2.3. Tel./fax:/e-mail:

3. Súd, ktorý vydal rozsudok/schválil súdny zmier*
 - 3.1. Označenie súdu

 - 3.2. Sídlo súdu

4. Rozsudok/súdny zmier*
 - 4.1. Dátum
 - 4.2. Spisové číslo
 - 4.3. Účastníci z rozsudku/súdneho zmiernu*
 - 4.3.1. Meno(-á) žalobcu(-ov)
 - 4.3.2. Meno(-á) žalovaného(-ých)
 - 4.3.3. Prípadne meno(-á) ďalšieho(-ích) účastníka(-ov)
 - 4.4. Dátum doručenia písomnosti, ktorou sa začalo konanie, ak sa žalovaný konania nezúčastnil
 - 4.5. Znenie rozsudku/súdneho zmiernu* pripojeného k tomuto osvedčeniu

5. Označenie účastníkov, ktorým sa poskytla právna pomoc

Rozsudok/súdny zmier* je vykonateľný v štáte pôvodu (článok 38 a 58 dohovoru) proti:

Meno a priezvisko:

V..... dňa.....

Podpis a/alebo pečiatka

* Nehodiace sa prečiarknite.

Osvedčenie pre verejné listiny uvedené v článku 57 ods. 4 Dohovoru o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach

1. Štát pôvodu

2. Súd alebo príslušný orgán vydávajúci osvedčenie
 - 2.1. Názov

 - 2.2. Adresa

 - 2.3. Tel./fax:/e-mail:

3. Orgán, ktorý úradne vyhotovil alebo zaregistroval listinu
 - 3.1. Orgán, ktorý sa podieľal na vyhotovení verejnej listiny (ak to zodpovedá)
 - 3.1.1. Názov a označenie orgánu

 - 3.1.2. Sídlo orgánu

3.2. Orgán, ktorý zaregistroval verejnú listinu (ak to zodpovedá)

3.2.1. Druh orgánu

3.2.2. Sídlo orgánu

4. Verejná listina

4.1. Popis listiny

4.2. Dátum

4.2.1. vyhotovenia listiny

4.2.2. registrácie listiny, ak je iný ako dátum vyhotovenia

4.3. Spisové číslo

4.4. Účastníci uvedení v listine

4.4.1. Meno veriteľa

4.4.2. Meno dlžníka

5. Znenie vykonateľného záväzku pripojené k tomuto osvedčeniu.

Verejná listina je vykonateľná proti dlžníkovi v štáte pôvodu (článok 57 ods. 1 dohovoru)

V dňa

Podpis a/alebo pečiatka

PRÍLOHA VII

Nahradené medzinárodné zmluvy podľa článku 65 dohovoru sú najmä:

- Zmluva medzi Švajčiarskou konfederáciou a Španielskom o vzájomnom výkone rozsudkov v občianskych alebo obchodných veciach, podpísaná v Madride 19. novembra 1896,
- Dohovor medzi Československou republikou a Švajčiarskou konfederáciou o uznaní a výkone súdnych rozhodnutí s dodatkovým protokolom, podpísaný v Berne 21. decembra 1926,
- Dohovor medzi Švajčiarskou konfederáciou a Nemeckou ríšou o uznávaní a výkone rozsudkov a rozhodcovských nálezov, podpísaný v Berne 2. novembra 1929,
- Dohovor medzi Dánskom, Fínskom, Islandom, Nórskom a Švédskom o uznávaní a výkone rozsudkov, podpísaný v Kodani 16. marca 1932,
- Dohovor medzi Švajčiarskou konfederáciou a Talianskom o uznávaní a výkone rozsudkov, podpísaný v Ríme 3. januára 1933,
- Dohovor medzi Švédskom a Švajčiarskou konfederáciou o uznávaní a výkone rozsudkov a rozhodcovských nálezov, podpísaný v Štokholme 15. januára 1936,

- Dohovor medzi Švajčiarskou konfederáciou a Belgickom o uznávaní a výkone rozsudkov a rozhodcovských nálezov, podpísaný v Berne 29. apríla 1959,
- Dohovor medzi Rakúskom a Švajčiarskou konfederáciou o uznávaní a výkone rozsudkov, podpísaný v Berne 16. decembra 1960,
- Dohovor medzi Nórskom a Spojeným kráľovstvom, ktorým sa upravuje vzájomné uznávanie a výkon rozsudkov v občianskych veciach, podpísaný v Londýne 12. júna 1961,
- Dohovor medzi Nórskom a Nemeckou spolkovou republikou o uznávaní a výkone rozsudkov a vykonateľných listín v občianskych a obchodných veciach, podpísaný v Osle 17. júna 1977,
- Dohovor medzi Dánskom, Fínskom, Islandom, Nórskom a Švédskom o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych veciach, podpísaný v Kodani 11. októbra 1977, a
- Dohovor medzi Nórskom a Rakúskom o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych veciach, podpísaný vo Viedni 21. mája 1984.

PRÍLOHA VIII

Jazyky, ktoré uvádza článok 79 dohovoru sú anglický, bulharský, český, dánsky, estónsky, fínsky, francúzsky, grécky, holandský, írsky, islandský, litovský, lotyšský, maďarský, maltský, nemecký, nórsky, poľský, portugalský, rumunský, slovenský, slovinský, španielsky, švédsky a taliansky jazyk.

Štáty a predpisy uvedené v článku II protokolu 1 sú:

- Nemecko: články 68, 72, 73 a 74 občianskeho súdneho poriadku (*Zivilprozeßordnung*) týkajúce sa oznámení tretím osobám,
- Rakúsko: článok 21 občianskeho súdneho poriadku (*Zivilprozeßordnung*) týkajúci sa oznámení tretím osobám,
- Maďarsko: články 58 až 60 občianskeho súdneho poriadku (*Polgári perrendtartás*) týkajúce sa oznámení tretím osobám,
- Švajčiarsko, pokiaľ ide o kantóny, ktorých občiansky súdny poriadok neupravuje právomoc uvedenú v článku 6 ods. 2 a v článku 11 dohovoru: príslušné ustanovenia týkajúce sa oznámení tretím osobám (*litis denuntiatio*) príslušného občianskeho súdneho poriadku.
